

NAWYKNIENIE (1) *sb n*

G sg nawykni(e)nią.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Poznanie, nauczenie się [czego]: PRzypowieści Solomona i syna Dawidowego krola Izraelskiego. Dla nawyknienia mądrości y ćwiczenia [*Ad sciendum sapientiam et eruditionem*] *BudBib Prov* 1/1[2].

Cf [**NAWYKŁOŚĆ**], **NAWYKNAĆ**

ZCh